

ועשה אותו מרכבה קדושה עלוניה לבבוזו, והוציאו אותו מפה נקר עלון נכבר קדוש, maar בלהמאות, כדי שיתעטר בהם. זהו שפטות, מה אמר ה' בעבר הנקר ישבו אבותיכם מעולם. הנקר - אותו הנקר שפפר ונודע.

מעולם - מה הוא רוץ פאן? אלא להראות חכמה. מעבר הנקר מעולם, אלא אותו נקר נקר אועלם, ועל כן בעבר הנקר ישבו אבותיכם מעולם, להראות לטוב והאמת שעשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל. ואuch את אביכם את אברם מערם מנהר. מה זה אברם מערם לא גרבך ואומר? אלא אברם לא גרבך באוטו נahr במו יצחק שנדרבק בו בצדו להתחזק.

בא ראה, הנקר הזה, אף על גב שאין דין, יוצאים דיןדים מ踔 ומתפקידים בו. וכשיצחק מתחזק (קדיש) בבנוי, אין העליונים והתחזונות מתחבטים לדין, וכsea הדין מתפרק, ומספר הקדוש יושב על כסא דיןodon את העולם. אז, תקעו בחדר שופר בכסה ליום חגנו. אשראיים ישראלים שיודעים לסליק כסא הדין ולתקון כסא שלرحمים, ובמה? בשופר. רבי אבא היה יושב לפני רבי שמعون. אמר לו, הרי פעמים רבוות שאלתי על השופר הזה מה זה אומר, ועוד פאן לא התישבתי בו. אמר לו, הרוי ודיי יהו בדור הזכר, שישראל אריכים ביום הדין (הה) שופר ולא קרון, משום שקרן הרי נודע באיזה מקום היא, ולתדק בדין איננו רוצים. אבל הרי שנייג, ברכבים ובמעשים אריכים להראות ולהעיר דברים נסתרים.

בא ראה, כשאouthו שופר עלון, שבו האור של הכל, מסתלק ולא

קדישא עלאה ליקיריה, ואפיק לו מגו נהרא עלאה יקירה קדישא, בוצינא דכל בוצינין, בגין דיתעטר בהו. אך הוא דכתיב, מה אמר יי' בעבר הנקר ישבו אבותיכם מעולם. הנקר: מה הוא נahr דאסתרמודע, ואתידע.

מעולם, מי קא בעי הכא. אלא לאחזהה חכמתא. מעבר הנקר מעולם, אלא מה הוא נahr עולם אקרי. ועל דא, בעבר הנקר ישבו אבותיכם מעולם, לאחזהה טיבו ויקשוט דעבד קדשא בריך הוא ליישראל. ואכח את אביכם את אברם מעבר הנקר מיירי. אלא אברם לא אתדק ביה בההוא נahr, כמו יצחק אתדק ביה בסטריה לאתפקפא. היא חזי, הא נahr, אף על גב דלאו איהו דינא, דינן נפקי מسطריה, ואתפקפו ביה. וכך יצחק אתפקף (ברני) בבנוי, בדין עליין ומפניו מתפרק לדינא, וכורסיא דдинא אתפקן, ומלאה קדישא יתיב על כורסיא דдинא, ודאין עלמא, בדין, תקעו בחדר שופר בפסה ליום חגנו. זפאי איןון ישראל, דינען לפלקא כורסיא דдинא, ולתקנא כורסיא דרhamyi. ובמה? בשופר.

רבי אבא היה יתיב קמיה דרבנן שמעון, אמר ליה, הא זמניון סגיאין שאילנא על הא שופר, מי קא מיירי, ועוד פאן לא אתישבנה ביה. אמר ליה, ודאי הא הוא בריך דמלחה, דישראל בעין ביזמא דдинא (נ"א דא), שופר, ולא קרון. בגין דקרון הא אתידע פאן אחר איהו, ולאתדקא דינא לא בעינא. אבל הא תנין, במלין ובזבגדא, בעין לאחזהה ולאתערא מלין סתימין.

היא חזי, פד ההיא שופר עלאה, דנהירו דכלא ביה, אסתלק ולא נהייר לבניין, בדין דינא